

LA MEVA MARE

Que n'és de maca la natura; aquells camins tan verds, un jardí de flors, una passejada per un pinar, en un parc veure jugar la canalla. En un conjunt, jo crec que la naturalesa és una meravella. La mare sempre em diu – si aneu al balcó del Mediterrani i mireu l'horitzó, veureu com el mar se junta amb el cel. Mireu una estona i us sentireu molt relaxats. Quan em veu molt nerviosa sempre em diu – ves a veure el mar, ja veuràs com et calmes.

Quina dona és la mare, amb els seus 85 anys, té un cap tan clar, t'explica coses de tants anys enrere que jo em quedo meravellada. Mira que l'hi han passat de coses. Es quedà de petita sense pares i no va poder continuar estudiant. Es posà a treballar en una fàbrica. Com que era la més petita, tothom li manava coses, diu que era el sac dels cops.

Al acabar la guerra ho va passar molt malament. S'havia mort el seu pare en un combat. La seva mare i ella van haver d'espavilar-se i lluitar molt a la vida.

La mare quan tenia 22 anys es va casar amb un noi que era una bella persona. Han sigut un matrimoni exemplar; s'han estimat molt i això és molt important. El pare fa poc que va morir i tots l'enyorem molt. Estem contents perquè van poder celebrar les noces d'or, va ser un dia inoblidable.

De la unió dels meus pares vaig néixer jo, també filla única com la mare. I m'he quedat soltera, encara que em diuen que hi sóc a temps a casar-me però jo no n'he tingut ganes. No és que sigui lletja, jo em veig atractiva. Si ho preguntessin

a la mare, diria – que la seva filla és la més maca del món. Jo dic que és amor de mare.

Ja n'he tingut de nuvis però els veia tan falsos i crec que venien més pels diners que per mi, atès que al pare li va tocar una herència molt important.

A la meva mare sempre li ha agradat superar-se. Li atreïa la política. No li haguera fet res de tenir un càrrec però al meu pare no li agradava. Llegir és el seu deliri i llegia uns totxos de llibres que a mi m'hagueren durat tota la vida.

A mi també m'agrada llegir però les novel·les roses, i reconec que instruïda com la mare no ho seré mai. M'explica tota la història d'Espanya, a més de saber el nom dels presidents de Catalunya, també els sap dels diferents països del món. Ella havia parlat amb el president Adolfo Suárez , amb Tarradellas i amb Jordi Pujol havien tingut moltes converses.

Tot sent tan gran, llegeix el diari cada dia i té la seva opinió de la política i de tot el que passa al món. La televisió no li agrada gaire, prefereix llegir. Recorda que Salvador Espriu parlant de les dones que volien ser grans personalitats, deia que eren unes “ marimatxos” , que deien paraulotes. Així mateix va dir – “es clar que poden ser presidentes però no a la manera de Golda Meir. Quan va dir això La Vanguardia va rebre cartes de protesta. A les que Espriu va contestar disculpant-se.

Espru se sentia molt català. Una vegada parlant per televisió espanyola, va dir _ “ Vivo para mi lengua, para mi pueblo catalán y mi nación catalana y para mi cultura”.

Ja m'agradaria tenir una intel·ligència com ell però dins els meus estudis de mestra, els quals agraeixo als meus pares, a més de tot el que han fet per mi, jo n'estic molt satisfeta de poder ensenyar als infants tot el que jo sé.

El suport dels pares no m'ha faltat mai. Només demano que mare i filla que som en el dia d'avui, puguem estar uns quants anys més juntes i amb harmonia. I el dia que em falti he de ser valenta i fer totes les activitats que pugui perquè això t'ajuda a sentir-te bé, i llegir de tot, que instrueix molt, i escriure que és gratificant. I sobre tot pensar amb la mare que és encara avui dia, una dona molt valenta. N'estic molt orgullosa i procuraré imitar-la en tot. T'estimo mare meva.